

[Gerda Møller]

det, indtil vi kan få den gennemgribende revision.

Jeg vil godt gøre dette forslag færdigt, før jeg kommer med et par bemærkninger om venstres og CDs, fordi jeg taler på to partiers vegne nu. Fru Ebba Strange harcelerer lidt over, at det ikke lykkedes at lave et fælles forslag, men vi var da nået frem til en fælles fremsættelsestale. Der ligger en idé i, at vi denne gang har lavet tre forskellige forslag, for to gange før er det oprindelige forslag afvist, og så kunne der jo være noget meget tiltalende i at give ministeren flere forslag og flere tanker at vælge imellem. Det har altså ikke gjort noget indtryk på ministeren, desværre. Det havde vi håbet.

Når fru Ebba Strange taler om det faglige niveau, skal jeg også komme med et enkelt bidrag. Jeg kan desværre ikke nævne navnene her fra talerstolen – jeg vil give fru Ebba Strange dem bagefter – for vi har ikke lov til at referere fra uddannelsesudvalget, men jeg vil da bare minde om, at vi også dér fra særdeles kompetent side har fået udtalelser om en begyndende sænkning af fagkyndigheden. Når nu hr. Morten Lange, som jo var fru Ebba Stranges partifælle – hvad han vel formentlig stadig væk er – har været nævnt her, må jeg sige, at jeg erindrer fra de møder, vi havde med hr. Morten Lange om et nyt styrelseslovsforslag, at han dér talte om, hvorledes de studerende navnlig på første trin ikke så så meget på fagkyndigheden; først når de var kommet op på andet trin, blev de lidt mere ansvarsbevidste.

Hr. Steen Folke omtalte også, at der ikke var så meget tilbage af det fælles firkløver. Vi begyndte altså, før navnet »firkløver« kom ind i billedet, og det var jo slet ikke det, det drejede sig om, dengang vi var fire partier, der gik sammen om dette arbejde.

Når hr. Steen Folke siger, vi ikke ønsker demokrati ved de højere læreanstalter, så vil jeg da sige: jo, det gør vi da, vi er hverken imod demokrati eller imod medbestemmelse, men for os er det tillige væsentligt, at faglig kompetence må have overvægt i de afgørelser, hvor det er det rent faglige indhold, der skal tages stilling til.

Hr. Steen Folke taler om, at det lovforslag, vi har fremsat, er udtryk for manglende kendskab – det tror jeg hr. Steen Folke sagde – til universitetsforhold. Det vil jeg naturligvis afvise på begge partiers vegne. Jeg troede,

hr. Steen Folke havde læst forslagene så meget igennem, at han havde set, at de bygger både på elementer fra professor Bent Christensen-udvalget, som jo bestod af 5 forskellige universitetsprofessorer, og på tidligere rektor, nu professor Woldbye-forslaget. Det er altså grundlaget for vores forslag. Jeg går ud fra, at hr. Steen Folke ikke mener, at hverken professor Bent Christensen eller professor Woldbye – jeg kan ikke huske hans fornavn, det gør vel heller ikke så meget – ikke skulle have kendskab til forholdene på universiteterne og de højere læreanstalter.

Herefter vil jeg som konservativ have lov til at udtale mig om beslutningsforslaget, først fra venstre, som vi godt kan tilslutte os de angivne retningslinjer i. Det gælder først og fremmest, hvad der står i stykke 1, fordi det er sammenfaldende med det forslag, som jeg lige har omtalt på kristeligt folkepartis og egne vegne.

Vi finder også, at de studerende i studienævne skal have en betydelig indflydelse på egne forhold. Men vi har svært ved at se det rigtige i den store indflydelse, de har i dag, når det gælder ansættelse og afskedigelse af timelønnede undervisningsassistenter og hjælpelærere, og når det gælder f. eks. pensum, eksamen, mål, omfang og varighed af undervisningen. Derfor ønsker vi også disse beføjelser lagt i hænderne på instanser, hvor fagkyndigheden har en større indflydelse, men vi vil da gerne i udvalget se på venstres tanker om valgbarhedsbetingelser eller en eventuel klageadgang fra mindretallet i visse sager.

På samme måde vil vi også være positive over for venstres tanker om, at det teknisk-administrative personale skal have indflydelse gennem samarbejdsudvalg.

Endelig kan vi også gå ind for, at kun lærere med dokumenteret forskningskompetence har den afgørende indflydelse vedrørende forskningsbeslutninger.

Med hensyn til valgmåden er vi helt enige i at indføre forholdstalsvalgmåden som princip, fordi det efter vor mening sikrer en mere retfærdig repræsentation af de studerendes synspunkter, og ved at afskaffe de studerendes adgang til at kræve områdeopdeling forhindrer man samtidig muligheden for at omgå forholdstalsvalgmåden, som det tidligere beviseligt er sket, og de studerende bliver fri for det store arbejde med at samle alle de